श्रीसिंहस्वामिनं नाम्ना सिंहराजस्य सा पितुः ।
मठं च विदधे स्थित्यै देशिकानां द्विजन्मनां ॥ ३०४ ॥
मठप्रतिष्ठावैकुण्ठनिर्माणाद्यैः स्वकर्मभिः ।
तयातिपवनश्चक्रे वितस्तासिन्धुसंगमः ॥ ३०५ ॥
तेषु तेषु प्रदेशेषु किमुक्तैर्भूरिभिः शुभैः ।
सा प्रतिष्ठां व्यरचयच्चतुःषष्टिमिति श्रुतिः ॥ ३०६ ॥
जीर्णोद्धाराः कृता देव्या भ्रष्टप्राकारमण्डलाः ।
प्रायः सुरगृहाः सर्वे शिलावप्रावृताः कृताः ॥ ३०७ ॥
क्रीडाचंक्रमणे राज्ञ्यापंग्व्याविग्रहवाहिनी ।
वल्गाभिधा वैवधिकी वल्गामठमकारयत् ॥ ३०८ ॥
तीर्थासेवनमौनभागपि तिमिः सक्तः स्वकुल्याशने
वाताशान् ग्रसते शिखी घनपयोमात्राशनोऽप्यन्वहं ।
विश्वस्तान् जलचारिणः प्रकटितध्यानोऽपि भुंक्ते वकः
सत्कर्माचरणेऽपि दोषविकृतौ न प्रत्ययः पापिनां ॥ ३०९ ॥
वर्षिणी वर्षमात्रेण शान्तशोका बभूव सा ।
भोगोत्सुकार्भके तस्मिन् नप्तरि व्यभिचारकृत् ॥ ३१० ॥
वर्ष एकान्नपञ्चाशे नीतः पक्षे सिते क्षयं ।
स मार्गशीर्षद्वादश्याममार्गव्यग्रया तया ॥ ३११ ॥
पौत्रस्त्रिभुवनो नाम मार्गशीर्षे सितेऽहनि ।